

1101

1677

# Tasku laulud.

Mitmesugused mõnusad laule-  
tavad salmikud.



Trükitud väljaandja kuluga.

Ed 21010  
1677

# Tasku laulud.

Mitmesugused mõnused lauletavad  
salmikud.

ENSV  
Riiklik Avalik  
Raamatukogu

1-95-2983



Trükitud väljaandja kuluga.

Дозволено цензурою. — Дерптъ, 15. Апрелья 1887 г.

---

Типографія Ю. Гермса въ Ревелѣ.

## 1. Wõtkem laulda!

(Dmal wiisil.)

Wõtkem, wõtkem rõemfäst' laulda,  
Laulgem lahkest südamest,  
Nagu talwe läinud mööda,  
Kustutagem kurvastust!

Nõudkem elu nõnda seada,  
Et meil õnn wõib õitseda,  
Püütkem õiges mõttes teada  
Kudas rõemu maitseda!

Helisegu meie meeles  
Mõistlik mõte, õige tee,  
Hüütkem hüwas Gesti keeles  
Tänu taewa Taadile!

T ä h e n d u s : Kes soowib, laulgu fell wiisil: Kus on  
liiktesed jäänud.

---

## 2. Üle kõige.

(Dmal wiisil.)

1. Gesti maa käib üle kõige,  
Üle kõige ilma peal!

Gesti rahmas teda kiitke,  
Demast helisegu heal!  
Ght küll Gesti laius väike,  
Bisuke ta pikkus teal, —  
Gesti maa käib üle kõige,  
Üle kõige ilma peal!

2. Gesti maa käib üle kõige,  
Üle kõige ilma peal!  
Ght küll mäed ei kingi kulda  
Ega kallist kiwikest,  
Aga põllud andwad leiba  
Bale higis palukest.  
Gesti maa käib üle kõige,  
Üle kõige ilma peal!

3. Gesti maa käib üle kõige,  
Üle kõige ilma peal!  
Gestlane on usin tööle,  
Hoolas wara hoidma teal,  
Gesti maale tema elab,  
Gesti maale sureb ka.  
Gesti maa käib üle kõige,  
üle kõige ilma peal!

### 3. Meie mees.

1. Ruued selga mütsid pähä,  
Wööle wööd!

Kes ei taha nälga nähä,  
Tehku tööd!  
Kes on kaua une süles,  
Varatselt ei tõuse üles,  
Ei see ole, ei see ole meie mees!

2. Kes ei pane rüppe käsi,  
Ei suigu,  
Kes ei ial ära wäsi,  
Ei tuigu,  
Siiski enne loitu juba,  
Jättis und ja sooja tuba:  
See on meie mees,  
Jah, see on meie mees!

3. Rõemus meel ja karmed käed,  
Hele keel,  
Mit et kaua metsab mäed  
Hüidwad weel:  
Kell need on ja süda põues,  
Seistku meie seltsis õues!  
See on meie mees,  
Jah, see on meie mees!

F. Kuhlbars.

#### 4. Hiilgaw isamaa.

1. Mu meeles seisab alati  
Mu hiilgaw isamaa!

Rus rahwas waitne, rahulit  
Ja lootuses nii kannatlit.

: Mu armas, kallis maa! :|

2. Ruis kõrgelt hütiab kukulind,  
Ruis metsad lohavad,

Ja orud rahus hingavad,  
Rus lehed kaunilt hiilgavad,

: Ja ehad punavad. :|

3. Beel kõlab keel siin kindlaste  
Ja wanal põhjusel,

Beel mäed siin juttu westavad  
Ja orud kõnet kannavad

: Suu sõnu lehtedel. :|

4. Ja Eesti poegest tunnistab  
Neil sõna, rikas heal:

Nad wahwad, wõitjad sõbades  
Ja kundes, käiwad külwades

: Siin Eesti pinna peal! :|

E. Koidula.

## 5. Mu neiin elagu!

1. Mu kõige kallim laulu heal  
On minu neiule,

Kes elab Eesti pinna peal  
Ja astub auusaste!

Ma kuninglikult rõemsaks lä'an,

Rui tema armast nägu näen.

Mu neiu elagu!

|: Mu neiu elagu! :|

2. Teist hingetust ei leia ma,

Kes nõnda kallis mull,

Seepärast neiu kuulata,

Mis laulan mina sull:

Rui hakkab lilli õitsema,

Siis „ingli“ koju kannan ma!

Mu neiu elagu!

|: Mu neiu elagu! :|

## 6. Arg kosilane.

(Dmal wiisil.)

1. Mull mõttes on üks ainuke,

üks kallis ainuke!

Oh kui ma selle piiga saaks,

Ta on nii wirt ja wiisakas,

Nii wiisakas,

Ma elaks Eedenis!

2. See neiukese tõeste

Ma kosiks endale!

Tal ifka lahke meelele

Ja nägu nii kui maalike,

Rui maalike

Ja film kui tuluke.



3. Ja kui ma teda kaugelt näen,  
Lä'äb puna palesse,  
Mull süda hakkab põksuma  
Ja wesi weereb filmasse,  
Mull filmasse:  
Ei tea, mis lugu see?

4. Veel reedi õhtu wainu peal  
Ta küsis minu käest:  
„Oh ütles mull, mis wiga sull,  
„Ei õige lugu ole sull,  
„Ei ole sull?“  
Ma raskest' ohlastin!

5. Ma oletas pidand rääkima,  
Oh miks ei rääkind ma!  
Ja oletsin ma rikkam mees,  
Mull süda pisut kergem sees:  
Mull kergem sees:  
Ma räägiks temaga! —

F. R. Kreuzwald.

## 7. Kaugel.

(Omal wiisil.)

1. Oh wõiksin ma linnu tiiwul  
Su juurde lennata:  
Ma wiiviksin eha wiiwul  
Su kõrwal õnnela!

2. Su toduke käigiks laugel,  
Sa ise filmale:  
Su lahusl on rõem mull raugel,  
Ma õhtan sageste.

3. Eht waataksin üles taewa,  
Kas ingel ilmuks eel:  
Ei wangistats ingel waewa,  
Miks mure paelus meel.

4. Üks ainus mu kurptust kautab,  
Üks ingel-inime:  
Kui armula hellalt wautab  
Mind oma rinnale.

5. Oh jõuaksid tuule tiiwul  
Need tunnid tulema:  
Etis wiwikkfin eha wiiwul  
Su kaasas õnnela!

J. Bergmann.

## 8. Usinus ja laiskus.

(Dmal wiisil.)

1. Usinus on kallis hüid,  
Laiskus suur ja raske süid,  
Usinast' kes teinud tööd,  
Magab rahul omad ööd.

2. Laisk fin nääkleb nälja käes,  
Usin õistab õnne wäes,

Ja kui laiskus aigutab,  
Ufinus suud maigutab.

3. Wennad nõutkem ufinust,  
Kaswatagem kasinust,  
Abnust, halbtust wihtagem,  
Laiskust lausa põlgagem!

## 9. Kewade rõem.

(Omalt wiisil.)

1. Juba lõõrib lõukene,  
Juba kukub länkene,  
Lõhnama lõõb lillekene,  
Ditsma hakkab õiele:  
Süda sest sütti ka  
Lõginal leelima,  
Suu, hakka sulal ja  
Lõbu lõõrima!

2. Mured, kurwastuse kujub  
Jäägu minuist järele,  
Tulgu tuppa rõemu tujub,  
Jäägu õuue õht'mine:  
Puu pungad puhkewad,  
Wee laened weerewad,  
Kasub ka kaswawad,  
Laulda lasewad!

3. Tasa pehme tuule tuhin  
Buude õfji puudutab,  
Waikselt wete woode wuhin  
Koselt kõrwu kosutab.  
See warsti waimustab,  
Et rind mull rõemsaks saab,  
Keel laulu lafsutab,  
Seaste ergutab.

R. U. Hermann.

## 10. Laulu heal.

(Omäl wiifil.)

1. Oh laulu heal, oh laulmine,  
Sa looja armas andmine,  
Sa paha elu parandab  
Ja häid kombeid kosutab!  
Meil loodud laulja linnu keel,  
Sest laulgem tuni kustub meel!

2. Oh laulu heal, sa taewa and,  
Sa sagedast' mind rõemustab,  
Sa mure pilwed pillutab,  
Et rahu-päewad paistawad!  
Meil loodud laulja linnu keel,  
Sest laulgem, tuni kustub meel!

3. Kui lõu laulab pilwe peal,  
Nii laulgem meie pilwe all!

Kui kägu kütub puude peal,  
Nii laulgem meie lausa maal!  
Meil loodud laulja linnu keel,  
Sest laulgem kuni kustub meel!

4. Meid on nii väike salgate,  
Kui suures meres saarete:  
Oh jäägem kokku kindlaste,  
Siis võime saada võidule! —  
Meil loodud laulja linnu keel,  
Sest laulgem, kuni kustub meel!

## 11. Jõua kätte!

1. Jõua kätte, kowade,  
Jgaw meil ju ootes!  
Jõua jälle, kallike,  
Meid kõik rõemustades!  
Ehita nüüd, Gestimaa,  
Ennast kena ehtega,  
Kewadise kuuega,  
Kena's pruudiks jälle!

2. Tule, tule linnute,  
Oma laulu laulma,  
Venda, lenda nobeste,  
Meie juurde jõua!  
Rutta, lahke lõuke,  
Jälle meie põllule!

Laula, laulja linnuke,  
Pea aasad haljad!

3. Tõuse, lõhnaw lille,  
Sinine ja koldne!  
Tule õitsma, õiete.  
Punane ja walge!  
Wirgu, armas wiljake,  
Mustast mullast ülesse,  
Kõik sind ammu ootame,  
Tõuse, tule nobest'!

## 12. Ehi, hellake!

(Wiis: Sila õhtu nägin sind.)

1. Ehi, ehi hellake,  
Moor ja nägus neiuke!  
Ehi, ehi, aja-tiib  
Nastaid lendes mööda wiib!

2. Lillike ja tütarlaps  
Lähwad warsti wanemaks,  
Mõlemalt siis waataja  
Astub mööda — wiitmata.

3. Sinu ehte, iludus  
Olgu truudus, tõsidus;  
Tasandust ja tarkust ka  
Wõta kalliks pidada;

4. Õigus, heldus, alandus,  
Kannatus ja kasiinus,  
Buhtus, arm, rõem, wagabus  
Elagu sull südames!

5. Ole usin igas töös,  
Lõbus, lahke, kõne sees;  
Kindel, kõikumata meel  
Juhtigu sind elu-teel!

6. Kui nii oled, neiuke,  
Ehtinud ent, hellake:  
Küll siis mitmes rindades  
Õnn on sulle õitsemas.

7. Sest nüüd ehi, hellake,  
Noor ja nägus neiuke!  
Ehi, ehi, aja-tiib  
Nastaid lendes mööda wiib!

S. Järiv.

### 13. Kallis süda.

(Wiis: Mifs ja nutab lillekene?)

1. Nägi laps lord õitswat õues  
Jlust, õrna õielest.  
Murdis teda. Tuppa tuues  
Kõemustas ent südamest.

2. Pikemalt kui teda waatles  
Käes hoides hellaste,

Nägi siis, tuis pisarates  
Tilkus kaste rüppesse.

3. Balurikkas ehmatuses  
Käsi lapsel värises,  
Mõtles ta: „Nüüd tunneb nuttes  
„Sis suurt valu haawades.“

4. Ja siis palus: „Diekene  
„Anna andeks minule,  
„Teadmata, oh hellakene,  
„Tegin valu sinule!“

5. Kui ei annud õis tal wastust  
Behmet ega karedat,  
Tundis ta siis rinnus raskust  
Kangemaks weel kaswawat.

6. Nuttes wiimaks teda kandis  
Tema kännu kõrwale;  
Behmeste suud temal' andis  
Istutas siis mullasse.

7. Pea oli päite joonud  
Die kuiwaks pisar'test.  
Mõtles laps siis: „Nüüd on saanud  
„Terweks tema haawadest.“

8. Uga warsti wajus maha  
Die närtfind nupuke.  
Seda nähes lapse teha —  
Närtis ta kui dieke.



## 14. Sumalaga!

(Omäl wiisil.)

1. Müid Sumalaga wanemad  
Ja sugulased tuttawad,  
Ma pian teiteest lahkuma  
Ja wõera maale marsfima!
2. Ilm on täis kurjust, tadedust  
Ja walskust, wiha, wiletsust:  
Meid waewab alles wangi-waim  
Ja wõeras mõte, wõeras aim.
3. Oh waigista ent eideke  
Ja ära nuta ärdaste,  
Eht ma küll ilmast läbi lä'an,  
Ma fiiski truuts ja auusaks jään!
4. Ei salga mina ema-keelt,  
Ei heida ära Eesti meelt,  
Kõik ilma ilu, auu ja kuld  
On nende wastu must, kui muld!

---

## 15. Põulgem metsas!

1. Kui üksi metsas laulan ma  
Eht lahkes meeles teistega,  
: Siis on mull rahu, rõemus meel,  
Ja õistkan õnnes, ehuteel. :|
2. Ma istuts metsas alati,  
Seal süda tulsus rõemfaste,

|: Kus pole kurptust kurjustust,  
Et kiusu, riidu, pahandust. :|

3. Mis külaades ning mõisades  
Ja alevites, linnades

|: Meil kurmastuseks kurdab ees,  
Et näe ma vaikse metsa sees. :|

4. Seit laulgem metsas üksiinda,  
Eht lahkes meeles teistega:

|: Et näe siin kurptust meie film,  
Et kahju tee meil tade ilm! :|

## 16. Rõemus meel.

(Omalt viisil.)

1. Kui hakkas laulu lastema  
Ja lusti lõõritil lõõsuma,  
Siis süda hakkab sulama  
Ja keha kerkima.

2. Oh tulge, sõbrad, tulge  
Ja ühes rõõmsad olge,  
Mu rõemu laulu kuulge,  
Mis mõjub mõnuga!

3. Kõik mured metsa marsfigu  
Ja leinamised lahkugu,  
Kõik nustrus nurka pugegu  
Ja kurptus kafigu!

4. Kui laulan nii kui lõuke,  
Kui kukun nagu käuke,  
Ei mõlgu neist siis meelele,  
Ei soowi neid mu suu.

5. Sest hakkab laulu lastema  
Ja lusti lõõril lõksuma,  
Siis süda hakkab sulama  
Ja teha torkima.

6. Oh tulge sõbrad tulge  
Ja ühes rõõmsad olge,  
Mu rõõmu laulu kuulge,  
Mis mõjub mõnuga!

R. A. Hermann.

## 17. Sõja laul.

1. Nüüd üles, Wene alamad,  
Sest waenlased meid wahiwad!  
Kes Eesti leitwast elawad  
Need hoitku hoolsast' oma maad!  
Sest auusal riigi alamal,  
Kas olgu kaugel, ligidal,  
On armsam ase harjund maal  
Ja oma keisri hoole all.  
Kohus, lord ja kodumaa,  
Kui kutsuwad meid sõdima,

Siis wõidelgem kõik wõimuga!  
Hurrah, hurrah, hurrah!

2. On õigus alles õitsemas  
Ja wabadus meid warjamas,  
Siis julge meie meeste meel  
Ja rõõmsast' laulab rahwa keel.  
Kes meitest sõjas langewad,  
Need auusat surma surewad,  
Meid laste-lapsed tänawad,  
Neil hüwa kiitust hüiawad.  
Kohus, lord ja kodumaa,  
Kui kutsuwad meid sõdima,  
Siis astkem ette rõõmuga!  
Hurrah, hurrah, hurrah!

J. W. Jannsen.

## 18. Nagu lillike.

(Wiis: Kui kaunist' hüiab mainu peal.)

1. Sa oled nii kui lillike,  
Nii kaunis, kallike;  
Kui silman sind, siis südames  
Mull õõgab õnnistus:

2. Ma tahaksin käed lauta  
Su üle, palwela,  
Et taewas wõtaks kaitseada  
Sind, kallid, armuga.

## 19. Armasta!

(Kui üksi metsas laulan ma.)

1. Oh armasta sa, kuni wõid,  
Oh armasta sa, kuni saad;  
Pia tuleb aeg, pia tuleb ta,  
Kus nuttes hauda langed sa!

2. Sest armu sädet süita sa  
Ja awalda sel auuga,  
Kes sinu wastu soojalt teeb  
Ja armu-taimel aset teeb!

3. Ka püia õigust ihkada,  
Kõik pattu, paha wihkada,  
Et armostus käiks auu sees  
Ja kurjus sulaks tõe ees!

4. Oh armasta sa, kuni wõid  
Oh armasta sa, kuni saad;  
Pia tuleb aeg, pia tuleb ta,  
Kus nuttes hauda langed sa!

---

## 20. Isamaa kiitus.

1. Mu isamaa, mu õnn ja rõem,  
Kui kaunis oled sa!  
Ei leia mina ial teal  
Siin juure, laia ilma peal,  
Mis mull nii armas oleks ka,  
Kui sa, mu isamaa!

2. Sa oled mind ju sünnitand  
Ja suureks kasvatand,  
Sind armastan ma alati  
Ja jään sull truuks surmani!  
Mull kõige kallim oled sa,  
Mu ilus isamaa!

3. Su pinnal õigus õitsegu  
Ja kurjus kustugu!  
Su üle Jumal walwatu  
Ja alati sind aidatu  
Kui sina wõitleb hädaga,  
Mu ilus isamaa!

J. W. Jannsen.

## 21. Kodust lahkumine.

1. Kodu sinusi pian lahkuma,  
Jää Jumalaga nüüd!  
Teise kohta pian minema,  
Jää Jumalaga nüüd!  
|: Sest weel sulle, kurwa meelega,  
Laulan nõnda, kui teeb lahkaja:  
Jää Jumalaga nüüd! :|

2. Oh kuis paistab oma iluga  
Mull armas kodumaa!  
Terwitan sind niidu, nurmega,  
Mu armas kodumaa!

|: Eh! küll sinust pian lahkuma,  
Ei sind siiski ära unusta,  
Mu armas kodumaa! :|

3. Ojafene sa mind saadab weel  
Ja nutad kurba wiit,  
Kodu sinu pool on minu meel,  
Eh! küll nüid lahkun siit,  
|: Metsa ääres, mäelingu peal  
Laulab sulle wiimast kord mu heal:  
Jää Jumalaga nüid! :|

## 22. Rahjatsemine.

1. Mis teen ma waene mees  
Ei in wõera rahwa sees?  
Ma oma maa ja rahwa maha jätsin,  
Ma lootsin õnne, seega ennast petsin,  
Kus on see nüid?

2. Kui lätsin laewaga  
Ja filmist kadus maa,  
Siis jätsin nuttes teda Jumalaga,  
Ma pahur püütsin paremat ju taga.  
Kus on see nüid?

3. Nüid olen waewaga  
Ja mitme murega  
Ma seda õnne põlwe tühjalt nõudnud

Ja wingur wiletsus on kätte jõudnud,  
See on mu palk.

4. Mu kallis kodumaa,  
Ei ma sind näha saa!  
Sing haige, ihu närtsib mures maha,  
Ma wõera rahwa sekka suren ära,  
Kes matab mind?

5. Mu wennad mõtelge  
Ja ärge uskuge,  
Kui petis-keel teil pütab wõerast kitta!  
Oh õnnis see, kes elu aega wiita  
Wõib kodumaal!

R. Malm.

## 23. Waene laps.

(Wiis: Miks sa nutad lillkene?)

1. Oh ma waene warrelene,  
Warjamata wõsuke,  
Ilma kõigest, inimene!  
Kuhu asun õhtule?

2. Ei mull ole armu-andjat  
Enam elus, ilma peal,  
Armu-andjat, hooleandjat,  
Keda hütaks minu heal.

3. Juba ammu, ammu ajast  
Olen ilma isata,



Emast hellast, armastojast  
Tegi surm mind lahti sa.

4. Kõigil' jõuab kallis õhtu,  
Kõik ju ruttab rahule:  
Kus nüüd täidan mina kõhtu,  
Kuhu asun õhtule?

5. Waeste tugew isa taewas,  
Tule mulle tueks sa,  
Muudu murrab mind mu waewas  
Mure maha armuto!

R. U. Hermann.

## 24. Kadunud.

(Wiis: Miks sa nutad lillekene?)

1. Suwe ilm ja suwe ilu  
Kadunud siit kaugele,  
Tuuled tormid, külm ja wilu  
Muutnud sind, oh Cestimaa!

2. Mäed, aasad olid haljad,  
Kenas ehtes, kaunistud,  
Nüüd kõik toledad ja paljad  
Kenasus neist kadunud.

3. Lehtpuud lehti ära heitwad,  
Tuul ja külm neid kisub pealt.  
Paksud pilwed päilest peitwad,  
Si ta enam paista sealt.

4. Gestimaa, sa olid enne  
Tõeste kui mõrsjake,  
Nüüd sa wilets, waesekene,  
Kurwa lese sarnane.

## 25. Päike ja armastus.

(Wiis: Sealt Läänemere kalda pealt.)

1. Oh tere, kallis päikene  
Kes tõuseb jälle ülesse,  
Kui woodist tuled wälja sa,  
Su ase hiilgab iluga!

2. Oh päike, armsa paistega,  
Mis oleks ilm küll sinuta?  
Tõest' tole koht ja pime maa,  
Kus hirmus igaw elada!

3. Kuu annab meile walgust ka,  
Kui öö on selge, pilweta,  
Ei pooltki sinu sarnane  
Ta pole, armas päikene.

4. Sa paistad soojalt, selgeste,  
Sult rõemu saame rohkest;,  
Kui sind ei oleks päikene,  
Tõest' elu oleks waewane.

5. Ei kaswaks lehti puude peal,  
Ei söögi-wilja wäljal seal,

Ei rohtu annaks heinamaa:  
Meid rõhuks talve tahtmata!

6. Ja siiski on üks päitene  
Meel kaunim sinust, kallite,  
Kes elustab ja ehitab,  
See on: auus, puhas armastus. —

## 26. Kurptuse põhjus.

1. Kui kaunist' hüiab wainu peal,  
See tarja sarwe heal  
Ja kostab metsast wastu seal.  
Oh hüia, hüia peal'!

2. Müüd kõigil rõemu laulud suus,  
Et lewade on käes,  
Et jälle haljab lehed puus,  
Kõik laulwad lahtuses.

3. Ka mina hüiaiks kõigest wäest  
Ja hüppaks rõemu sees,  
Kui aga mõtlen mõrsjalest —  
Siis seisjan filmad wees.

4. Ta on mull kallim ilma peal  
Ja elab lauguses,  
Näeb waewa wõera käsu all  
Ja ohkab orjuses.

5. Ta on nii tark ja tasane  
Kui turtel-tuife

Ja armastab mind auufaste.

Kes on ta sarnane?

6. Oh millal jõuab tulla päew,

Mill teda koju toon!

Mill lõpeb oisa oote-waew,

Mill õnne-joogi joon?

7. Oh kannata, mu kallite,

Kui kord weel lumi läind,

Siis oleme ka, kaunite,

Ju pulmad ära teind!

(S. W. S.?)

## 27. K a s t.

(Dmal wiisil.)

1. üks kast meil kaswab õues

Just maja ukse ees,

See oli lapse põlwes

Mu armas seltsimees:

Ta andis wilu, warju,

Ta mahi mind kosutas,

Ta lohin sagedaste

Mu südant jahutas.

2. Kui suureks sain, siis pidin

Ma kodust lahkuma,

Seal tahtsin wiimast korda

Ta alla istuda,

Ta lehed kohisesid,

Kui lausaks salaja:

„Jää, sõber, isamaale,“

„Siit leiad rahu sa!“

3. Müüd olen kodust kaugel

Ja mõnda waewa näind,

Ra mõni kallis lootus

On minul tühja läind.

Ei kase kahin taha

Mu meelest kaduda,

Kui kostaks minu kõrwa:

„Siit leiad rahu sa!“

R. Malm.

## 28. Oma keel.

1. Minu kallis oma keel,

Dh kui armas oled sa,

Dh kui ilus sinu heal

Dh kui kenasti' kõlab sa!

2. Olin ära võeral maal,

Wõeras rahwas, võeras wiis,

Wõerad kombed, võeras keel,

Dh mis hale mulle siis!

3. Waewalt rääksin rahwaga,

Ei nad mõistnud täiest' mind;

Kuulsin nende juttu ka,

Oma keel, ei kuulnud sind!

4. ütsnes taewa Isaga  
Rääkisin ma oma keelt,  
Tema kuulis armuga,  
Jahutas mu kurwa meelt.

5. Müid ma jälle omal maal,  
Oma rahwas, oma wiis,  
Omad kombed, oma keel,  
Müid ma olen rõemu täis!

6. Rõemsalt räägin kõigega,  
Kes mind kuulwad, mõistwad mind;  
Kuulen teiste juttu ma,  
Oma keel, siis kuulen sind.

7. Minu kallid oma keel,  
Oh kui armas oled sa!  
Oh kui ilus sinu heal,  
Oh kui kenast' kõlad sa!

F. Hasjelblatt.

## 29. Ruhu jäänud?

1. Kus on lillekesed jäänud,  
Jäänud oma iluga?  
Oma ilu on nõg heitnud,  
Heitnud, närtsin'd rutuga.

2. Kus on puude ilu jäänud,  
Jäänud nõnda nobeste?

Buudest lehed pudisenud,  
Tuul neid ajab laiali.

3. Kus on lauljad linnud jäänud,  
Kukulind ja lõuke?  
Lauljad linnud ära läinud,  
Ära läinud kaugele.

4. Mii ka mina ära närtsin  
Nagu lehed, lillike;  
Lahkun, lähän, nagu linnud,  
Lähän ära kaugele.

### 30. Tõtt ja õigust.

1. Tõtt, õigust ikka armasta  
Kuni su hauani  
Ja ära ial lahku sa  
Sest, mis on õige tee!

2. Siis võid sa siin maailma peal  
Rõõmsaste elada  
Ja ilma kartuseteta teal  
Ka surma oodata.

3. Siis sinu lapsed haura peal  
Sind õnnistavad weel,  
Ehk filmad pisarates seal,  
Neil süüski rõemus meel.

4. Sest tõtt ja õigust armasta  
Kuni sa hauda lääd

Ja ära kurja himusta,  
Siis õnne-päewi näed!

J. Jung.

---

### 31. Head ööd!

1. Head ööd, head ööd,  
Lõpetud on päewa tööd!  
Päike on ju looja läinud,  
Hingagu, kes tööd on teinud,  
|: Kuni hommit äratab :|  
Head ööd, head ööd!

2. Head ööd, head ööd,  
Kõigile, kes wäsinud!  
Kantku kaitsem ingel taewa  
Kõiki, kes siin nägid waewa,  
|: Kuni hommit äratab! :|  
Head ööd, head ööd!

---

### 32. Teele minek.

1. Homme tuleb teele minna,  
Lahkumise ford on käes,  
Kurwalt neid, kes armsad meile,  
|: Jumalaga jätame. :|

2. Mäe pealt, kus maantee kallab,  
Waatame weel tagasi,



Näeme küla viimast lorda,  
|: Astume siis edasi. :|

3. Aga lähäb talve mööda,  
Jõuab kätte kewade,  
Siis, kui linnud, jälle teele  
|: Balmistama hakkame. :|

4. Rõemuga siis lõõme lendu,  
Kõju poole tõttame.  
Sõbrad, süda kippub ikka  
|: Wana, armsa pesasse. :|

R. Malm.

Lähendns: Võib ka sell wiisil laulda: Kus on  
lillekesed jäänud.

### 33. Küti laul.

(Omaval wiisil.)

1. Müid kõlab rõemfäst' jahiparw  
Ja käsib metsa minna,  
Kus kottu kogub kütiparw,  
Ka mina ruttan sinna.  
Kuis hakkab elama  
Mets rõemfäst' jahikärast,  
Ja kaunist kõlama  
Heal jahisaagi pärast!

2. Oh inime, kell kurb on meel,  
Sa meie seltsi heida!  
Kas ilusamat elu weel

On muidu mujal leida!  
Siin kaub kurvastus,  
Kõik tust jääb meitest maha,  
Meil lahted laulud suus,  
Ei tunne meie paha.

3. Siis süda hüppab rõemust sees,  
Kui püüsi suu tuld annab,  
Ja pärast pauku jahimees,  
Head saaki koju kannab.  
Kas pole kaunis ta,  
Kui rõem ja kasu näha  
On ühe torraga:  
Sest wõtkem jahti teha!

R. A. Hermann.

### 34. Igatsemine.

1. Kallis Mari kaugel elad,  
Millal kandwad sind mu käed?  
Lootes, ootamises ohtad,  
Kurvastuse päewi näed.  
Kallis Mari kannata,  
Sinust wist ei lahku ma!

2. Lapsest saadil olid sina  
Mulle armsam kõllibest;  
Wõidelda su eest wõin mina,  
Ärapeasta hädadest

EESTI

RAHVUSRAAMATUKOGU

Kallis Mari kannata,  
Sinust wist ei lahku ma!

3. Ükski wägi selles ilmas  
Sinust mind ei lahuta,  
Teised neid minu filmas  
Dn kui ilma iluta.  
Kallis Mari kannata,  
Sinust wist ei lahku ma!

---

### 35. Reisimees.

(Wiis: Kui kaunist' hüiab wainu peal.)

1. Mu isa oli reisimees,  
Ma tahan olla ka,  
Nii kui ta reisis on mu sees  
Suur himu reisida.

2. Teekäigi peal ja reisides  
Dn ikka rõemus meel,  
Hea terwis rahu südames  
Ja rõemast' laulab keel.

3. Mikspärast laulab linnute  
Kewabel rõemsamalt?  
Seepärast, et ta reisike  
Läks teise ühelt maalt.

4. Mikspärast ruttab ojale  
Nii kiirest' allitust?

Et oma lahke lainele  
Ei teeks ta talistust.

5. Seepärast reisin mina ka  
Mu suisa sunni teel,  
Ma reisin läbi mitme maa,  
Seni kui elan veel.

P. Kabel.

### 36. Ditse, kaswa ja ela!

(Dmal wiisil.)

1. Isamaa, ditse sa!

Kallimat warandust ilmas mull pole,  
Sinuta kõik minul tühi ja kole,  
Armsamat enesel ma ei saa.

Isamaa, ditse sa!

2. Isamaa, kaswa sa!

Sinule enese olen ma annud  
Rättist nii kauaks kui hauda mu pannud,  
Dmaks mult võta, mis pakun ma!

Isamaa, kaswa sa!

3. Isamaa, ela sa!

Ditse ja kaswa ja edasi astu,  
Ela ja waenlastel' astu sa wastu  
Igawest', igawest' õnnega!

Isamaa, ela sa!

M. J. Eifen.

### 37. Keisri laul.

Jumal keisrit kaitse sa,  
Wägewast', kuulsast' walits'da  
Kiitufeks, kiitufeks!  
Elagu kaua ta,  
Walitsjegu auuga!  
Jumal keisrit kaitse Sa!

Боже, Царя храни!  
Сильный, державный,  
Царствуй на славу,  
На славу намъ!  
Царствуй на страхъ врагамъ,  
Царь православный!  
Боже, Царя храни!

W. Schukowski.

### 38. Rõemus laulja.

1. Ma olen rõemus laulumees,  
Kes saunades ja lossides  
Healt tõstab ilma hinnata  
Ja kõiki tahaks rõemusta.

|: Ma olen rõemus laulja! :|

2. Kui tõuseb päite hommitul,  
On helisemas minu heal,  
Kui õhtul looja weereb ta,

Siis lähen lauldes magama.

|: Ma olen rõemus laulja! :|

3. Ei püia auu, ei rikkust ma,

Waid olen rahul sellega,

Et Eesti maa mull jalge all,

Tüft sinist taewast pea peal.

Ma olen rõemus laulja!

4. Et sõitku rikkad tõldades

Ja käigu siidis, sametis,

Ma põlgan halpust rõemuga,

Mis tühi on, lääb tühja la.

Ma olen rõemus laulja!

5. Kui teistest palju räägitaks

Ja nende nime kiidetak,

Siis teen ma nii kui kukulind,

Kes ikka ise kiidab end:

Ma olen rõemus laulja!

6. Kui teiste pale higistab,

Neid waew ja mure pigistab,

Siis elan mina mureta,

Teen tööd, sünn leiba rõemuga.

Ma olen rõemus laulja!

J. W. Jannsen.

### 39. Kaljuwaim.

1. Veel elab kõrge kaljuwaim

Siin Eesti pinna peal,

Ta jalc sammub udu sees  
Ja mängib, läigib Lääne wees,  
Uks imeline heal.

2. Poeg, hoia pehme kätte peal  
Ja soojas südames!  
Poeg, et sa kuule kiusu wiit,  
Kui armu siub siidi-niit  
Siin hellas — õeluses?

3. Kas tunned kallis kodumaa,  
Kui wali wäljas tuul!  
Ja õues möllab maru wing —  
Sest ehmatagu sinu hing:  
Sa seisad surma-tuul!

4. Sest kaljuwaimu kätasse  
Su süles sidumas,  
Nad rööwiks ta su rinde alt  
Ja paneks põrgu palawalt,  
Kus sammub saatanas.

5. Ta aga, kõrge kaljuwaim,  
Ta räägib rõemuga:  
„Mis weremäng mull teha wõis?  
„Ei sureta mind siidi-kõis,  
„Jää julgets isamaa!

5. Jää julgets, õista, rõemusta,  
Mu kallis kaljumaa!  
Mull kõrges Taaral wägesi,

Seft surma all ei seisagi,  
Et seisa ilmas sa!

A. Reintvald.

## 40. Öhtu päike.

(Wiis: Miks sa nutab lillekene?)

1. Öhtu päike puista kulda  
Üle metsa, üle maa!

Puista kõnet pilwe põuue,  
Minu südamesse ka!

2. Mets siis heidab une sülle,  
Maa siis magab rahuga,  
Pilw ja minu süda sala  
Mõnda tõtwad kaebama:

3. Kää'l'wad õnnest, rõemust, rahust,  
Walgeist waba ilmadest,  
Kuni paneb uni peale  
Neil ka pehmet hõlmalest.

4. Öhtu päike puista kulda  
Üle metsa, üle maa!  
Puista kõnet pilwe põuue,  
Minu südamesse ka!

A. Reintvald.



## 41. Redrates.

(Wiis: Tiiu tasane ja helbe.)

1. Lõnga ketran ma ja nutan,  
Lehe-kuu meilt mööda käib;  
Kus mu kullakene wiibib?  
Kes sest kuulutada võib?

2. Olen laia jõe nutnud  
Oma filmapisaraisi:  
Kuulutust ei keegi kannud,  
Toonud teadust ükski neist.

3. Taewa pilwed, ei nad lausu,  
Uhtegi mull ülewelt,  
Tahaksin ent tuulde tõsta  
Nagu kottas kaljudelt!

4. Tahaksin sind hüidma tulla,  
Nõudma üle mere, maa!  
Minu hinge igatsusi  
Leid piaks lahkest tasuma.

5. Ei mull ole kotta tiiru —  
Lõng, see katkeb pooli peal...  
Arm, mu arm, kes kaugel kõnnib,  
Arm, kas walelit su meel?

L. Koidula.

## 42. Sõjamees.

1. Ma olen wahwa sõjamees!  
Mull on mõel ja mõega-koda,  
Püss ja püssi otsas oda,  
Käes on mull kange wääs,  
Keisri tübar minu peas.

2. Ma olen wahwa sõjamees!  
Mina sõidan, mina tallan  
Mäest üles, mäest alla,  
Lähän läbi laane ka,  
Seni kui saan sõtta ma.

3. Ma olen wahwa sõjamees!  
Antku lahing werist hinda,  
Pangu mulle risti rinda,  
Mis sest kõigest hoolin ma,  
Wõitlis aga isamaa.

F. Kuhlbars.

## 43. Maga!

(Dmal wiisil.)

1. Maga, mu pojuke, kallite sa,  
Silmad tee kinni ja uinu nüüd ka!  
Dinnud ka metsas ju magawad seal,  
Maga, ma walwan su kätki ees teal!

2. Pojuke, weel on sull kullane aeg,  
Päraft küll tuleb sull mullane aeg,

Pärast küll tulewad mured sull ka,  
Etis ei saa rahulist' magada sa.

3. Inglise sealt ülewelt, kenad kui sa,  
Tulewad maha sind rõemustama.  
Pärast su juurde nad jõuawad ka,  
Silmist sull pisaraid kuiwatama.

#### 44. Tüttele.

(Wiis: Sealt Vääne mere kalda pealt.)

1. Mu tüttele, sa kallite,  
Nüüd maga kätkis kenaste,  
Su ema õige hoolega  
Sind wõtab armsast' walwata.

2. Mu tüttele, sa tallele,  
Küll tallelefi taewas ka;  
Seal iga täht üks tallele,  
Kuu nende kallis karjane.

3. Mu tüttele, sa taimete,  
Seal taewas paradiisite,  
Kus õiged lapsed õitsewad,  
Kui kenad inglid iluga.

#### 45. Priius.

(Omäl wiisil.)

1. Priius, kallis anne,  
Taewa kingitus,

Rõige õnne tanne  
On su walitsus:  
Kus sind pole leida,  
Seal on wiletsus:  
Meie poole heida,  
Kalliks warandus!

2. Ei küll pane tähel'  
Sind weel kõi! maailm,  
Weel on mitmel mehel  
Süda sulle kül'm.  
Eiiski pian mina  
Wäga kalliks sind,  
Sest et peastid fina  
Drjapaelust mind.

3. Gestti wennad armsad,  
Teil on priius käes,  
Olgem wahwad, warmfad  
Seda pruutides!  
Edasi oh jõutkem  
Suure hoolega!  
Waimu priiust nõutkem  
Rõige elu-a'a!

R. A. Hermann.

## 46. Olgem rõemfad!

1. Olgem rõemfad rutuga,  
Rõem wõib mööda jõuda,

Pia tantaks nutuga  
Mõnda meiteft hauda!  
Rõemu päewad tõttawad,  
Mured murdma ruttawad.  
Kui on lilled õitsemas,  
Olgem nobed noppimas!

2. Kus jäid meie wanemad?  
Mulla = Madis teab.  
Sellest lapsed õpiwad:  
Surm kõik hauda weab.  
Olgem rõemsad rutuste,  
Lõpp wõib tulla häliste!  
Meil on kallid terwis lääes,  
Õistagem nüüd rõemu wäes!

## 47. Pissarad.

(Dmal wiisil.)

1. Rewadise loidu a'al  
Wara kõntsin niidu ra'al:  
Tuhat, tuhat pissarat  
Heina ladwas kiit'siwad.

2. Küsin ühelt sedamaid:  
Pissar, kust sa siia said,  
Küigud tormi tuule ees  
Koidu paistel rohu sees?

3. Kostab wastu: „Kuuled sa,  
Muru all mull kodumaa,  
Sinna sinu wanemad  
Muistena meid külw'siwad.

4. Dhtul tafa tuleme  
Mustast kodust murule,  
Dösel teine teisega  
Nutu külwi mõtlema.

5. Paistab taewas päitene,  
Lähme jälle mullasse;  
Dö meid walus ilma löi,  
Sest ei walgusi näha wõi.

6. Kuulsin kurba kaebamist:  
Silmad läiksid pisarast,  
Balju nendest nutsin ma —  
Teiste hulka lastessa. —

A. Reinwald.

## 48. Joosepi laeptus.

(Wõib laulda mitmel wiisil.)

1. Omas noores lapse põlwes,  
Auusa isa hoole all,  
Dlin mina karja hoibes  
Wäga rõemus, Juuda maal.

2. Seekemis, kus meie karjad  
Sõiwad palmi-puude all,

Mina elasin ja käisin  
Baitfält, tafa nii kui tall.

3. Rõõb mind saatis isa wälja  
Oma wendi waatama,  
Andis kirju tuue selga,  
Mina lätsin rõemuga.

4. Oh, siis süttis wende wiha  
Minu wastu põlema,  
Tahtsid mulle otfa teha,  
Kaewu sees mind sureta.

5. Kaewust tõmbasid mind wälja,  
Ei weel jäänud surmasse,  
Wõtsid nõuks mind ära müia  
Ismaeli meestele.

6. Küll ma nutsin, kurwalt hüitsin,  
Ärdast' wendi palusin,  
Aga nad ei wõtnud waata  
Minu walu-pisaraid. —

7. Kes mu isal annab jõuudu,  
Sest ta löpib muredes?  
Mina kannan wangi-rauudu  
Drjapõlwes, ohkades!

## 49. Sumalaga, majate!

1. Nüüd Sumalaga, majate,  
S'ust meie kurwalt lahkume

Ja sõuame siit kaugele.  
Jää terweks, tuttav kohale!

2. Nüüd Jumalaga, majake,  
Mu armas algu-paigake,  
Sa kaswatafid, katsid mind,  
Ei unusta ma ial find!

3. Eht küll nüüd lähän kaugele,  
Su armu hoian alale  
Ja see mull ikka meelde jääb,  
Kui kõik muu kaub, ära lääb.

J. Jung.

## 50. Tere ka!

(Dmal wiisil.)

1. Minu armas Gestimaa  
Kus ma sündind, kasund olen,  
Pika aja pärast tulen,  
Teretan find rõemuga:  
Tere ka, tere ka,  
Mu kodumaa!

2. Kena on ka wõeras maa,  
Kaua käisin mööda ilma,  
Palju ilu puutus ilma, —  
Armastust ei leidnud ma. —  
Tere ka, tere ka,  
Mu kodumaa!



3. Sind ma ihlan himuga,  
Sinu metsad, wäljad, jõed,  
Külad, majad, wennad, õed  
Seisid meeles lõpmata.  
Tere ka, tere ka  
Mu kodumaa!

4. Emakeelt nüüd kuulen ma,  
Oh kui sulab kuuldes süda,  
Peastetud on keele tida  
Wõerast murdest lorraga!  
Tere ka, tere ka,  
Mu kodumaa!

5. Seia jään ma elama,  
Kuni wiimne uni latab  
Minu filmi ja mind matab  
Oma sülle kodumaa.  
Tere ka, tere ka,  
Mu kodumaa!

R. Malm.

## 51. Truu sõber.

1. Mull oli üks truu sõber,  
Ei paremat ma saa,  
Ei wõinud ta mind jätta,  
Kui trummid hüitsid sõtta,  
Mu kõrwal sõdis ta.

2. Üks kuul seal tuli lendes:  
Kas mulle ehk kas sull?  
See temale on tõtnud,  
Surm teda minult wõtnud;  
Oh oleks tuln'd ta mull!

3. Ta tahtis kätt mull anda:  
„Ei kätt wõi anda ma,  
„Büüs seisab sihil filmas!  
„Oh jää ka teises ilmas  
„Mull truuks sõbraks sa!“

Dr. M. Weste.

## 52. Tartu.

1. Oh Tartu, oh Tartu,  
Sa ilus Eesti linn,  
: Sind nähä, imest'leda  
Ma ikka tahaksin. :|

2. Siin wiibib, ja wiibib  
Meil Eesti elu-häll,  
: Kust tuhat, tuhat aastat  
On õnne tulnud maal'. :|

3. Siin kõlanud, lajan'd  
Kord Wanemuise wiis  
: Ja imelaulust kostnud  
Siis Uku püha hiis. :|

4. Siit kaunima laulu  
On saanud Gesilane,  
|: Siit leidnud õnne, rahu  
Kurw oma hingele. :|

5. Oh Tartu, oh Tartu,  
Sa wana Gesti linn,  
|: S'ust waimu walgus paisitu  
Weel üle meie maa! :|

### 53. Lenda!

(Wõib laulda mitmel wiisil.)

1. Kaugel kõnnib armukene,  
Teadmata on tema tee.  
Lenda, lenda linnukene,  
Kanna talle sõnume!

2. Mõrsja südant muljub mure,  
Kärfitu on tema meel,  
Igatsus ei hinga, sure,  
Peiust räägib tema keel.

3. Lenda, lenda linnukene,  
Üle järwe, üle maa,  
Ütle, et kui armukene  
Wiibib, pian surema!

4. Tema armastus on mulle  
Elu jõuiks igapäew;

Tema wiibimine jälle  
On mull rääkimata waew.

J. Eglon.

## 54. Soldati laul.

1. Täna siin weel oleme,  
Hommen ära lähäme.  
Meie piame rändama.  
Ära kaugel' kõndima.

2. Maha jääwad wanemad,  
Kes meid järel' nutawad,  
Maha wennad õed ka,  
Maha kena neiu sa.

3. Ärge kallid kaebage  
Ega ärdast' nuttege!  
Ruhu ka ma lähän weel,  
Teie juures wiibib meel.

4. Biatfin ehk surema,  
Lahingisse langema,  
Kui on surm mu huuledes:  
Terwiton teid tuuledes.

5. Ärge nutke ärdaste,  
Taewa isa paluge,  
Küll siis jõuan kodusse  
Dma isa pesasse!

Dr. M. Weste.

## 55. Tamm.

(Omalt wiisil.)

1. Talu õues tõusis tamme  
Tüfel tüwil ülesse.  
Ei ja, ei ja, ei ja ja  
Tüfel tüwil ülesse.
2. Juured jõutsid tõusu tujul  
Musta mulla hõlmasse. 2c.
3. Omad oksad, armsad arud  
Lautas ta laiali. 2c.
4. Linnud laulsid tema ladwas  
Ime tena lugusid. 2c.
5. Perepoega tema wilus  
Hoibis rinnal armukest. 2c.
6. Nõbra naise tuetaja  
Tahab olla ta kui tamm. 2c.

J. Eglon.

## 56. Ema-süda.

(Omalt wiisil.)

1. Üks paigake siin ilmas on  
Kus warjul truudus, arm ja õnn;  
Kõik, mis nii arw siin ilma peal,  
On pelgu-paika leidnud seal.
2. Kas ema süda tunned sa?  
Nii õrn, nii kindel muutmata,

Ta sinu rõemust rõemu näeb,  
Su õnnetusest osa põeb.

3. Kui inimeste liikumat  
Auu, kütust, sõprust tunda saad.  
Kui kõik sind põlg'wad, vihkawad,  
Kui ust ja arm sust langewad.

4. Siis ema süda ilmsiks lääh,  
Siis weel üks päik sull üle jääb,  
Kus nutta julged igal a'al:  
Truu, kindla ema rinna na'al.

5. Mõnd kallist süda kaut'sin,  
Mis järel nuttes leinasin,  
Aeg andis teist mull tagasi:  
Ei emasüdan — ialgi.

L. Koidula.

Lähendus: Kes tema oma wiit ei mõista, laulgu  
wiisil: Sealt Lääne mere kalda pealt!

## 57. Väike mees.

(Omal wiisil)

1. Ma laulan ühte laulu,  
Mis väiksest mehest on,  
Küll võib see vähä kaalu,  
Mis nõnda tilluke,  
Ei leia keegi targest'  
Mit väiksest suurte seas.

See tüdruk teeb küll targast',  
Kes võtab weikest meest.

2. Suud anda pikal mehel

Ei naljalt ulata,  
Piab tõusma kiki-warwul

Ehl teised aidafu,

Ja riiet tema kehale

Lä'äb palju otsata.

See tüdruk teeb küll targast'

Kes võtab weikest meest.

3. Ja kui veel juhtub sõda,

Pikk mees piab minema,

Eks tilluke jää kodu

Siis seltsiks naisele,

Ei armastawast elust

Ta lahku elades.

See tüdruk teeb küll targast',

Kes võtab weikest meest.

---

## 58. Nutu laul.

(Omalt wiisil.)

1. Ema ei sallid mind,

Keegi ei lösi mind

: Surm ka ei wõta mind,

Oh kus ma jään! :

2. Teised on pulmad teind,

Mind pole keegi näind,  
|: Kõik minust mööda läind,  
Oh kus ma jään! :|

3. Küll mehed, nutate,  
Kui pärast kuulete,  
|: Et murest surnud ma —  
Kõik teie süid! :|

4. Tee piate vastama,  
Et mina meheta  
|: Siit pian lahtuma —  
Kõik teie süid. :|

5. Ehk küll teist paha näen  
Ja mures mulda lään,  
|: Ma siiski heaks jään —  
Et vihka teid. :|

6. Oh Mulla-Madis ja  
Nüüd tule, korista,  
|: Et lahti peaseks ma —  
Sest kus ma jään! :|

J. W. Jannsen.

## 59. Karjapoisik.

(Dmal wiisil.)

1. Kena tesanurme tessel  
Kõnnib karjapoisike,  
Kõnnib lamma karja ümber,  
Hoiab lammaid hoolfaste.



2. Lammad rahul rohtu maitswad  
Talled kõrwal tansiwad,  
Pinnud ümber-ringi laulwad,  
Lilled ilustawad maad.

3. Tuule tuhin hakkab tõusma,  
Pilwed paksuks paisuma,  
Istka ligimalle lendwad:  
Wihm ju walab walguga.

4. Waata, nõnda aja-tuuled,  
Elu-tormid tulewad,  
Wiwad rõemu, kas sa tuuled?  
Wiledaste wiivad nad!

5. Piitse tümin tõmab taugel,  
Sadu sõitnud eemale,  
Päike paistab selgel palgel,  
Källe laulab lõuke.

6. Hõiska, hella poisikene,  
Kasu-põlwel kašinal,  
Mõni kurptus, mõni mure  
Tuleb põlwel tulewal!

Dr. M. Weške.

## 60. Ärta!

(Omalt wiisil.)

1. Rääpa jõgi, sinu süles  
Singab Eesti kallim hüid,

Arka, ärka ütsford üles  
Astu wälja wetest nüüd!

2. Sinu märga, wilu põuue  
Suitsu Gesti luule-wõim,  
Sinu külma, niiske õuue  
Langes wana laulu-aim.

3. Sinna sind ferd Kalew jättis  
Kaasaks kalli mõegale,  
Wete woog sind alla wõttis  
Selsiks sõja riistale.

4. Wene kottas kutsus mõega,  
Wõidu-raua wete alt,  
Saatis waenu suure wäega  
Peitu, Gesti piiridelt.

5. Poul, sa aga lesel elad  
Jkka weel seal waiba all,  
üttele, millal ärtad, kõlad  
Wana kandle kõlinal! Elsa.

L ä h e n d u s : Wõib ka sell wiisil laulda: Kus  
on lillekesed jäänud.

## 61. S õ u a.

(Omäl wiisil.)

1. Jõua ju laugelta,  
Maru laen'te laugelta  
Paadikene rannale,  
Laf' mind armsa rinnale!

2. Kus, kallis, kurdad sa,  
Laine ehl sind laewaga  
Mattis merde magama,  
Surmas healt ja armu ta?

3. Dota, oh tütreke,  
Hommen saab ehl peiute  
Meie randa rändama,  
Soomest hia sõudema!

4. Küll ohtlas neiu rind,  
Waihsels jäi ta wette-pind,  
Wood ja tuule healedgi —  
Peig ei tulnud ialgi! —

## 62. T e r e t u s.

1. Teid ma teretan, Gestimaa pojad,  
Kellel kulnud kuumawad töös,  
Kellel südamed rindades sojad,  
Selginud sihid filmade ees.  
Igawest' laub põline põuud,  
Ilmub isamaal teie jõuud:  
Astuge ette!

2. Teid ma teretan, kes teie õigust  
Lahti sõlminud waleda rööst,  
Kes ep lohtudes kurja lõikust  
Näinud siigawat kurjast tööst.  
Tagane ära, waleda waim,

Sirgu ja figine tõe taim!

Zuhata jõuudu!

3. Mchise meelele asuta koda,  
Priiusel' pühenen'd Gestiaste muld!  
Mulju sa mudasse tige da oda,  
Walgele tõuseja waimu kuld!  
Rohage lehed kodumaa puus!  
Wana wägewus Gestiaste suus —  
Elusse ärka! —

L. Roibula.

### 63. Pole kadund!

(Omalt wiisil.)

1. Mull lapsepõlwes rääkis

Mu isa filmaweel,

Kuis Gesti waba-põlwe

Nad riisun'd rööwi-teel,

2. Kuis Gesti wahwa waimu

Nad muljund mudasse

Ja rahwa orja-küttel

Siis heitnud hädasse.

3. Seal kurwaks läks mu süda,

Heal hüüdis ärdaste:

Oh Taara muistsed tuuled,

Oh tõuske ülesse!

4. Nüüd magab isa mullas

Ja meheks sirgund ma:  
Ei enam kurptus-keelil  
Nüid taha kaebada.

5. Ma Taara tammikutes  
Weel tuulen tanget healt:  
Kõik ennemuistised tuuled  
Weel pole kadund sealt! —

—————  
C. R. Linnutaja.

## 64. Nga waata.

(Omal wiisil.)

1. Kingi käiwad aja rattad  
Kaugemata rutuga,  
Miks sa lese tuuel katad  
Ennast, armas Gestimaa?

2. Kas su muistse aja päewad  
Sind nii sundwad leinama?  
Kas su filmad praegu näewad  
Üksnes, mis ei rõemusta?

3. Jah, sind kaua, kaua kattis  
Pime öö, mu isamaa,  
Orjapõlm su õisi mattis,  
Leinal nutsid lauluta.

4. Nga waata, loidu wiirud  
Paiſtwad idas hülguſel,

Warsti selge päikse kiirud

Walitsewad walgusel! —

T ä h e n d u s: Kes tema oma wiit ei mõista, see wõtku: Miks sa nutab lillekene.

## 65. Niidu laul.

(Omalt wiisil.)

1. Wõtke wikat aidast wälja.

Juba jälle niit on kää!

Wõtke leiwakott ka ligi,

Läki lauldes niidule!

2. Wikat niidab, rohi heidab,

Päike paistab soojaste,

Niitjad niitwad, linnud laulwad,

Mets sest kõlab kenaste.

3. Wikat niidab, rohi heidab,

Lilled maha langewad,

Kõige ilma auu ja ilu

Nõnda nobest kauwad.

## 66. Lõikuse laul.

(Wiis: Kus on lillekesed jäänud?)

1. Waatke, põllud walgets lõowad

Päewa paistel rutuste!

Wilja pead walmis saanud,

Walmis wilja terake.

2. Ei nüüd enam aega anta,  
Läti lauldes lõikama!

Laul teeb lahteks meie meele,  
Töö lä'ab kenast' korda ka.

3. Olgem wahwad wennad, õed  
Nüfigem nüüd hoolsaste!

Rantkem kokku wilja wihud,  
Ehitagem nabrasse!

---

## 67. Matnud.

1. Mu isamaa, nad olid matnud  
Sind raske, musta kattega,  
Su haawatud maapinnast tõusnud  
Kui werelilled õitsema.

Ja ahelas sa ennast wäänsid

Ja orja illes ohlasisid,

Ja waitseks, waitsemaks siis läksid —

Siis unesurmas hingasid!

2. Kuusjada aastat lend'sid mööda,  
Ei elutähte annud sa,

Kui imelikult kõndis tasa

Üks muistne jutt weel üle maa:

Kuis enne prii su rahwas olnud,

Kord Kalewite wapper fond,

Ja lubas oma põhja pinnal

Kord Gestirahwas pesitand.

3. Ja kus su pisar maha langes,  
Sealt laulud tõusid ülesse,  
Ja taewa linnud rääk'sid, pilved,  
Su walust teine teisele.  
Ja tuuled kõned wastu wõtsid,  
Neid kant'sid kaunis kaugele,  
Ja tundjad kuumas walus hüitsid:  
Oh tõde, tõuse ülesse!

L. Koibula.

## 68. Isamaalt lahkuja.

(Wiis: Miks ja nutab lillekene?)

1. Kurban, kallid, kurwal meelel,  
Walan walupisaraid,  
Kurptus kõlab kandle keelel  
Lauldes laule walusaid.

2. Nõem on minust jäänud maha,  
Lahke lust mult lahkunud:  
Süda kurdab, suu ei taha,  
Mida enne ihkanud.

3. Lahkun ära Eesti pinnalt,  
Ära õhtamisega,  
Ära minu armu-rinnalt,  
Kallis Eesti isamaa!

4. Küll weel siia jääma püiab  
Meelitada armastus:



Ei ma suuda, kohus hiiab,  
Kutsuh, käfib tarwitus.

5. Ei mu meelest sealgi kau  
Kallis kodu kaugela,  
Ei mu hinges ial wau  
Sa, mu Eesti isamaa!

J. Bergmann.

## 69. Tähefene.

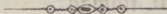
(Wiis: Miks ja nutab lillifene?)

1. Rauge udulise ilmast  
Tõusis mull üks tähefe,  
Tõusis, wilkus, kadus filmast  
Waimu-taewa tumesse.

2. Igatsedes film ja süda  
Dts'wad hiilgust ülewelt,  
Aga nad ei leia seda  
Paksu udu pilwedelt.

3. Oh et külm ja udumilu  
Lähäks lendes minema,  
Siis mull' armsa tähe ilu  
Paistaks kultse palgega!

H. Reintwals.



EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU



1-95-02983

Hind 10 kop.